

מכאן אמר רבי שמעון, אבהתא אינון רתיכא קדישא עלאה, וכתוב חשק יי'. תא חזי, כמה דאית רתיכא קדישא לתתא, פך אית רתיכא קדישא לעילא. ומאי ניהו, הא דאמרן, רתיכא קדישא כלא אקרי, וכלא אתקשר דא בדא, ואתעביד כלא חד.

רק באבותיך תלתא, ורתיכא ארבעה, ד' מנלן. דכתיב (דברים י) ויבחר בזרעם אחריהם. מאי משמע. לאכללא בהו דוד מלפא, דאיהו רביעאה, לאתתקנא ברתיכא קדישא. דתנינן, אבהתא תקונא ושלמותא דכלא, וגופא בהו אשפתכלל ואתבני, ובהו אתאחיד. אתא דוד מלפא, ושכליל פלא, ואתקין גופא, ואשלמיה בהו. ואמר רבי יצחק, כמה דזכו אבהתא לאתעטרא ברתיכא קדישא, פך זכה דוד לאתתקנא בסמכא רביעאה דרתיכא.

אמר רבי יהודה, כתיב ביה בְּדוּד, (שמואל א טז) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. מאי טעמא אדמוני. משום דחולקא דעדביה גרמא ליה. אדמוני דינא ודאי. עם יפה עינים, דינא ברחמי. כמה דכתיב, (ישעיה נה) חסדי דוד הנאמנים.

אמר רבי יצחק, חסדי דוד, באתריה אוקימנא. אלא והוא אדמוני, פדאמרן. עם יפה עינים, אלין אבהתא. תא חזי, ירושלים וציון, דינא ורחמי. ואף על פי כן כתיב, (מלכים א ח) עיר דוד היא ציון. וכתוב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבא בעיר, נשבע קדשא בריך הוא שלא יפגס בירושלים של מעלה וכו'. אימתי. אמר רבי יהודה, פד אתהדר מלכו בית דוד לאתריה לתתא.

באבותיך חשק ה'. מכאן אמר רבי שמעון, האבות הם מרפכה קדושה עליונה, וכתוב חשק ה'. בא וראה, כמו שיש מרפכה קדושה למטה, פך יש מרפכה קדושה למעלה. ומה היא? זה שאמרנו, מרפכה קדושה הפל נקרא, והכל נקשר זה בזה, ונעשה הכל אחד.

רק באבותיך - שלשה, ומרפכה - ארבעה. ארבעה מנין לנו? שכתוב ויבחר בזרעם אחריהם. מה משמיע? להכליל בהם את דוד המלך, שהוא רביעי להתפקן במרפכה הקדושה. ושנינו, האבות תקון שלמות הפל, והגוף משתכלל בהם ונבנה, ובהם נאחו. בא דוד המלך ושכלל הכל, והתקין הגוף והשלמם בהם. ואמר רבי יצחק, כמו שזכו האבות להתעטר במרפכה הקדושה, פך זכה דוד להתפקן בעמוד הרביעי של המרפכה.

אמר רבי יהודה, כתוב בְּדוּד (שמואל א טז) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. מה הטעם אדמוני? משום שחלק גורלו גרם לו. אדמוני, דין ודאי. עם יפה עינים, דין ברחמים, כמו שכתוב (ישעיה נה) חסדי דוד הנאמנים.

אמר רבי יצחק, חסדי דוד, במקומו בארנו. אלא והוא אדמוני, כמו שאמרנו. עם יפה עינים - אלו האבות. בא וראה, ירושלים וציון - דין ורחמים, ואף על פי כן כתוב (מלכים א ח) עיר דוד היא ציון, וכתוב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יפגס בירושלים של מעלה וכו'. אימתי? אמר רבי יהודה, מלכות בית דוד למקומה למטה.

בשפתחור